

TÍÐINDI

SONDY SIMONSEN:

- MINIR TRUPUL- LEIKAR VÓRÐU TAGDIR BURTUR

- Tað er umráðandi at blíva við at kempa og hava vónina. Um eg kann, so kunnu onnur eisini. Tað sigur 38 ára gamla SONDY SIMONSEN, sum er aktuell við nýggju bókini "Ties ihjel", ið snýr seg um eitt lív við happing, kynsligari misnýtslu og sálarsjúku

Pætur Hjalmar Evensson

Í dag er 38 ára gamla SONDY SIMONSEN ein glað, eydnusom og stolt kvinna. Men tað hevur hon ikki altíð verið - verri enn so. Hennara lív hevur nevniliga verið merkt av fleiri ringum upplivingum við eitt nú happing, kynsligari misnýtslu og sálarsjúku.

Hóast lagnurnar hava sett síni spor, er SONDY SIMONSEN komin upp á hestin aftur. Tað vitnar spildurnýggja bók hennara "Ties ihjel" í øllum førum um. Í bókini greiðir hon frá um sitt meldurkenda lív við upp- og niðurtúrum, og hvussu hon yvirlivdi tað, sum hon sjálv lýsir sum eitt reint helveti.

Happað og útihýst

SONDY SIMONSEN er fødd og uppvaksin í Klaksvík saman við trimum øðrum systkjum. Men tað var ikki bara sum at siga tað at veksa upp har, tí barndómur hennara var ótrúliga harður.

- Sum barn var eg long, kløn og hevði stór blá eygu. Eg var ein viðbrekin og sensitiv genta og bleiv av tí sama happað øgiliga illa í skúlanum, sigur SONDY SIMONSEN.

Hon minnst aftur á,

tá hon gekk dagliga túrin millum sitt barnaheim og skúlan.

- Dreingirnir plagdu at standa og rópa ljót orð eftir mær. "Spøkils", "ghost", "tummastokkur", "nál" og alt annað líkandi. Tað kendist ótrúliga óbehagiligt, og eg minnst, hvussu kedda og bangna tað gjørdi meg hvønn dag.

Sum happioffur var SONDY tó ikki fyrri kropsligum harðskapi í skúlanum.

- Tað var meira verbalt og súmbolskt. Eg bleiv útihýst og føldi ongantíð, eg passaði inn. Børnini tíndu hvørki at hyggja ella heilsa upp á meg. Tað vóru kanska bara 25 prosent av flokkinum hjá mær, sum yvirhøvur hugdu upp á meg í gerandisdegnum. Fyri hini 75 prosentini var eg ikki verd at heilsa upp á. Og soleiðis var tað øll skúlaárini, sigur SONDY SIMONSEN, sum hevði trupult við at knýta vinarbond.

- **Omna var mítt akker** Samstundis sum sosiala lívið í skúlanum var ein kampur, so hevði hon tað eisini trupult heima við hús. Men tað var ikki bara svárt tað heila.

- Har vóru eisini nógvar góðar løtur. Eg hevði eina dagrøktarmammu,

sum var fantastiskt. Eg føldi, hon var mín mamma nummar-tvey. Og so hevði eg eisini eina ommu, sum var nakað so fantastisk. Hon var mítt akker, sigur SONDY.

Kynsliga misnýtt

Tá SONDY SIMONSEN var átta ára gomul, var hon fyrri fyrstu ferð fyrri kynsligum ágangi. Hon var einsamøll inni í einum húsum við einum eldri dreingi, og hesin drongurin lokkaði hana til at mussa seg.

- Eg royndi at steðga tí og bleiv við at siga nei, tá hann nærkaðist mær. Men hann helt mær fastari undir einari trappu, so eg varð kroyst upp í ein krók, greiðir SONDY SIMONSEN frá, sum minnst hesa lötuna sum drúgva og óbehagiliga.

- Tá eg endiliga yvirgav meg, hugsaði eg, at eg mátti bara geva honum tað, hann bað um, fyrri at fáa frið. Eg mussaði hann. Men eg fekk ikki frið. Hetta var byrjanin til endan.

SONDY SIMONSEN fortelur avgjørd víðari frá, hvussu marran í uppvøkstri hennara helt fram.

- Hann misbrúkti meg uttan á klæðini við at nerta við meg. Hann kundi eisini finna upp á

SONDY SIMONSEN við nýggju bók síni "Ties ihjel" í hondini